

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. S., s.r.o.**, T., IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. M. P., Š., P., proti žalovanému: **L. M. S., s.r.o.** N., S. – N., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. M. R., Š., K., o **splnenie záväzku**, vedenej Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 15Cb/89/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/117/2010-80 z 31. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/117/2010-80 z 31. januára 2011 v napadnutom potvrdzujúcom výroku a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 15Cb 89/2009-59 z 30. marca 2010 vo veci samej **z r u š u j e** a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom č.k. 15Cb/89/2009-59 z 30. marca 2010 uložil žalovanému povinnosť dodať žalobcovi tovar podľa dodatku č. 4 bod 4 zo dňa 1.5.2009 kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 zo dňa 9.1.2009 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 5.5.2009 až do splnenia záväzku a nahradiť trovy konania vo výške 456,10 eur.

V odôvodnení uviedol, že žalobca so žalovaným uzavreli 9.1.2009 kúpnu zmluvu č. LM 1/2009 v znení dodatku č. 4 z 1.5.2009 na dodávku tovaru – dreva, drevnej hmoty a vlákniny podľa predmetu zmluvy, bodu 2 a množstva a ceny podľa bodu 3 a 4 zmluvy. Žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy nesplnil a v konaní namietal, že zmluvu za

žalovaného podpísala neoprávnená osoba, v dôsledku čoho je zmluva neplatná. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že pán B. konal a podpísal kúpnu zmluvu aj jej dodatok oprávnene na základe plnomocenstva z 2. 1. 2009, ktoré mu udelila konateľka spoločnosti pani K.. Podľa uvedeného plnomocenstva mohol p. B. za žalobcu uzatvárať a podpisovať kúpne zmluvy s dodávateľmi dreva a drevnej hmoty na území celej Slovenskej republiky a mal udelené plnomocenstvo, aby konal v mene žalobcu vo všetkých veciach týkajúcich sa nákupu a predaja dreva a drevnej hmoty na území Európskej únie. Uzavretie kúpnej zmluvy s pánom B., ako oprávnenou osobou súd vyvodil z ustanovenia § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ten, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Z tohto dôvodu bol žalovaný povinný splniť záväzok tak, ako sa zaviazal v kúpnej zmluve a jej dodatku a dodať žalobcovi drevo, drevnú hmotu a vlákniu v dohodnutom množstve, termíne a cene. Z tohto dôvodu súd s odkazom na ustanovenia § 324, § 329, § 335, § 340 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka zaviazal žalovaného na plnenie dodať tovar a zaplatenie úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, v dôvodoch ktorého poukázal na neplatnosť dodatku č. 4 kúpnej zmluvy, ktorý podľa jeho vyhotovenia mala podpísať konateľka žalobcu L. K.. V skutočnosti ho podpísala tretia osoba O. B., ktorý bol konateľom spoločnosti do 30.6.2008 a spoločníkom spoločnosti žalobcu do 18.2.2009. Poukázal na svoje zdôvodnenie neplatnosti kúpnej zmluvy a dodatku č. 4 uvedené v písomnom podaní zo 4.2.2010 a zotrval na tvrdení, že dojednania v dodatku zmluvy sú neplatné. Ďalej namietal zaplatenie úrokov z omeškania vzhľadom na nepeňažný charakter nároku, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v petite žaloby nie je uvedený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 3Cob/117/2010-80 z 31. januára 2011 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a zrušil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania ako aj vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vrátil ho súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku a k námietkám uvedeným v odvolaní uviedol, že

vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že O. B. bol splnomocnený na zastupovanie žalobcu pre uzatváranie a podpisovanie kúpnych zmlúv s dodávateľmi dreva a drevnej hmoty na území Slovenskej republiky aj Európskej únie, o čom svedčí plnomocenstvo z 2.1.2009, podpísané konateľkou žalobcu L. K.. Neobstojí preto tvrdenie žalovaného o neplatnosti kúpnej zmluvy i jej dodatku. Poznamenal, že ak by splnomocnenc pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať podľa splnomocniteľa, alebo ak niekto koná za iného bez splnomocnenia, je z tohto konania zviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon bez zbytočného odkladu schváli (§ 33 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka). V danom prípade žalobca jednoznačne trval na splnení zmluvy, teda domáhal sa plnenia zo zmluvy, ktorú podpísal splnomocniteľ, čím schválil tento úkon. Z uvedených dôvodov rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného dodať tovar ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Vo výroku o zaplatenie úrokov z omeškania a trov konania súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ ods. 2 OSP zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 1. 4. 2011.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, podal žalovaný dovolanie s poukazom na prípustnosť dovolacích dôvodov v zmysle § 237 písm. f/ OSP a § 241 ods. 2 písm. a/ OSP. Tvrdil, že odňatie možnosti žalovaného konať pred súdom vidí v procesnom postupe prvostupňového súdu, keď na pojednávaní 30.3.2010 až následne po záverečných rečiach účastníkov konania a vyhlásení uznesenia o ukončení dokazovania letmo oboznámil obsah spisu a potom bez toho, aby dal žalovanému možnosť vyjadriť sa k oboznámenému obsahu spisu alebo aby dal žalovanému možnosť podať návrh na doplnenie dokazovania, vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Po následnom oboznámení sa s obsahom spisu sa žalovaný dozvedel nové skutočnosti ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa či navrhnúť nové dôkazy. Uvedený postup súdu je v príkrom rozpore s § 1 OSP a týmto postupom súd porušil právo žalovaného na prístup k súdu, zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalovanému súd nedoručil podanie žalobcu doručené súdu 11.12.2009, ktorým

žalobca rozšíril žalobný návrh o úroky z omeškania a na pojednávaní 30.3.2010 o uvedenom návrhu aj rozhodol.

Ďalším dovolacím dôvodom je neurčitosť, nejasnosť a materiálna nevykonateľnosť enunciátu rozsudku súdu prvého stupňa potvrdeného odvolacím súdom, z ktorého nie je jasné, počas akého obdobia má žalovaný žalobcovi plniť, či jeden mesiac, štvrťrok na ktorý mala byť uzavretá kúpna zmluva, alebo má žalovaný plniť do budúcnosti nepretržite. Tiež nie je reálne možné plniť povinnosť v zmysle enunciátu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, pretože takéto plnenie odporuje formálnej logike, keďže žalovaný má v prípade platnosti zmluvy plniť mesačné, štvrťročné alebo iné kvóty drevnej hmoty, avšak v zmysle rozsudkov by mal obrat plniť v lehote troch dní, čo nie je možné, pretože predmetom plnenia je drevná hmota, ktorú je potrebné vyťažiť v súlade s lesohospodárskym plánom. Ročný plán ťažby žalovaného bol stanovený na kvótu 85 000 m³, čo predstavuje 7 083,33 m³ mesačne. Žalovaný by sa plnením mohol dopustiť trestného činu proti životnému prostrediu. Žalovaný namieta neurčitosť a materiálnu nevykonateľnosť petitu, pretože samotný enunciát sa odvoláva na dodatok č. 4 bod 4 zo dňa 1.5.2009 kúpnej zmluvy LM1/2009 z 9.1.2009, avšak predmetný dodatok a jeho bod 4, ktorý je v zmysle prvostupňového aj odvolacieho rozsudku neoddeliteľnou súčasťou enunciátu rozsudku nie je dostatočne identifikovaný, dokonca v enunciáte rozsudku nie je ani uvedené, že predmetný dodatok 4 bol uzavretý medzi účastníkmi konania, V enunciáte nie je uvedené, že predmetný dodatok 4 je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, ba dokonca tento dodatok nie je označený ani odkazom na číslo listu v spise. Otázne preto ostáva, ako bude žalobca špecifikovať konkretizovať a kvantifikovať povinnosť, ktorá bola žalovanému uložená a ako bude žalovaný vedieť, že si svoju povinnosť z napádaného rozsudku splnil, keď vlastne ani nevie čo a do kedy a v akom rozsahu má plniť. Namieta zároveň, že žalobca do súdneho spisu nedoložil originál predmetného dodatku 4.

Dovolateľ ďalej namieta nesprávny postup odvolacieho súdu, keď oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesil na úradnej tabuli dňa 26.1.2011, avšak samotný napádaný rozsudok bol vyhlásený na piaty deň 31.1.2011. Žalovaný nemal dostatok času na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p., v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal tiež na vady súvisiace s pripustením O. B. do konania ako účastníka nie ako svedka. Za žalobcu ako účastníka konania mala podľa názoru

dovolatela vystupovať konateľka pani K. alebo ňou splnomocnená osoba a túto osobu mal súd vypočúť ako účastníka konania za účelom zistenia, či bolo zo strany žalobcu udelené plnomocenstvo pánu B. a následne mal byť pán B. vypočutý ako svedok za účelom zistenia okolností udelenia plnomocenstva a podpísania kúpnej zmluvy. Keďže žalovaný sa k žalobe vyjadril 5.2.2010 a na pojednávania sa pán B. dostavoval s právnou zástupkyňou žalobcu, je dôvodný predpoklad, že pred svojou výpoveďou 30.3.2010 bol podrobne oboznámený s dôvodmi, pre ktoré žalovaný nesúhlasil so žalobou, pričom tieto dôvody mali spočívať práve v jeho osobe, keďže zmluvu a dodatok podpísal bez plnomocenstva. Výpoveď pána B. podľa názoru dovolateľa nemala byť vzatá do úvahy ako dôkaz. Taktiež plnomocenstvo pre pána B. (č.l. 48) nie je plnomocenstvom pre celé konanie vedené na okresnom súde ale ide o listinný dôkaz, ktorým žalobca zrejme preukazuje platnosť predmetnej kúpnej zmluvy a dodatku. Uvedené procesné pochybenia predstavujú vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu aj súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na účelovosť podaného dovolania. Podľa jeho názoru žalovanému nebola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože na všetkých pojednávaniach sa zúčastnili obe strany a ich právní zástupcovia. Nie je pravdou, že súd sa letmo oboznámil s obsahom spisu bez toho, aby dal možnosť účastníkom konania vyjadriť sa. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného o neurčitosti, nejasnosti a materiálnej nevykonateľnosti enuncciátu rozhodnutia. Kúpnu zmluvu vypracoval žalovaný, žalobca na jeho podmienky iba pristúpil a dnes obsah svojej kúpnej zmluvy a hlavne jej plnenie žalovaný popiera. Odvolací súd rozhodoval o odvolaní bez pojednávania a prítomnosť účastníkov konania pri akte vyhlasovania rozsudku už nijako nemohla procesným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu. Z tohto dôvodu nesúhlasí, že žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Zástupca žalovaného nebol vylúčený zo žiadneho z procesných úkonov, ktorým by mohol akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech žalovaného. Postup odvolacieho súdu preto nemal, ani nemohol mať vplyv na správnosť rozhodnutia. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie ako neprípustné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 10a ods. 1 OSP po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá OSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 OSP) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon dovolanie pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme upravujú ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 OSP, v zmysle ktorých platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V predmetnej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, pričom vo výroku rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie žalobcu podľa § 238 ods. 1 až 3 OSP nie je prípustné.

Dovolací súd v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré mu ukladá povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (aj bez námietky účastníka), neobmedzil sa len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p. ale skúmal, či dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia.

Dovolateľ v dovolaní namietal vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je chybný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré mu zákon priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O významnú vadu z hľadiska uvedeného ustanovenia ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Podľa § 118 ods. 4 O.s.p., ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 123 O.s.p. účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 30.3.2010. Zo zápisnice z tohto pojednávania vyplýva, že súd vypočul O. B. ako účastníka konania a umožnil žalovanému klásť žalobcovi otázky. Následne s poukázaním na ustanovenie § 118 ods. 4 O.s.p. vyzval účastníkov vyjadriť sa k dôkazom a právnemu stavu a na zhrnutie svojich návrhov. Po prednesoch účastníkov súd poučil účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o možnosti predložiť alebo označiť dôkazy do vyhlásenia uznesenia o ukončení dokazovania. Účastníci konania nemali návrhy na doplnenie dokazovania preto súd vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania. Následne oboznámil účastníkov s obsahom spisu, najmä s obsahom žaloby, kúpnej zmluvy, dodatkom kúpnej zmluvy, výpočtom nedodaného tovaru, faktúrami, objednávkou, upomienkou, výzvou na plnenie, návrhom na zmenu návrhu, dohodou o vyrovnaní, vyjadrením k žalobe žalovaného a výpisom z obchodného registra. Po oboznámení obsahu uvedených listinných dôkazov súd vyhlásil rozsudok.

Z citovaných ustanovení § 118 ods. 4 O.s.p a § 120 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že vyhláseniu uznesenia o skončení dokazovania predchádza samotný proces dokazovania. Po vyhlásení uznesenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. ďalšie skutkové a dôkazné tvrdenia účastníkov nie sú prípustné. K vykonaným dôkazom v zmysle § 123 O.s.p. majú účastníci konania právo vyjadriť sa, z čoho logicky plynie záver, že možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom nadväzuje na proces dokazovania, ktorý predchádza vyhláseniu uznesenia o skončení dokazovania. Pokiaľ súd vykoná listinný dôkaz bez toho, aby umožnil účastníkom vyjadriť sa k nemu, poruší procesné právo účastníka formulované v ustanovení § 123 O.s.p., v dôsledku čoho je účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom a konanie je postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

V predmetnej veci súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi až po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania a po oboznámení obsahu listín neumožnil dovolateľovi vyjadriť sa k týmto dôkazom, čím mu odňal právo, ktoré mu zákon v ustanovení § 123 O.s.p na ochranu jeho oprávnených záujmov priznáva.

K námietke dovolateľa týkajúcej sa výsluchu O. B. ako účastníka konania a nie ako svedka, dovolací súd konštatuje, že výsluch svedka sa v zásade vykonáva rovnakým spôsobom ako výsluch účastníka, dovolateľ mal možnosť klásť vypočúvanému otázky a vyjadriť sa k dôkazu, v dôsledku čoho dovolateľovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Uvedená námietka dovolateľa môže mať význam z hľadiska hodnotenia tohto dôkazu.

Dovolateľ tvrdil, že odvolací súd vyhlásil napadnutý rozsudok štvrtý deň od oznámenia na úradnej tabuli súdu, v dôsledku čoho dovolateľ nemal zákonom stanovenú lehotu piatich dní na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. a týmto nesprávnym procesným postupom mu bola odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že účelom lehoty stanovenej v § 115 ods. 2 O.s.p. je poskytnutie času na prípravu účastníkov na pojednávanie vo veci. Odvolací súd však vo veci nenariadil pojednávanie, dňa 26 januára 2011 v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a dňa 31. januára 2011 verejne vyhlásil rozsudok. Lehota v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. nie je lehotou na prípravu účastníkov na pojednávanie ale lehotou na oznámenie termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu. Nedodržaním päťdňovej lehoty plynúcej odvolaciemu súdu od oznámenia vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu do jeho verejného vyhlásenia (§ 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), dovolateľovi nebola odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom a námietka žalovaného je v tomto smere nedôvodná.

Podľa § 155 ods. 1 veta prvá O.s.p. obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku.

Výrok rozsudku v zmysle uvedeného ustanovenia ako jediná časť súdneho rozhodnutia nadobúda právoplatnosť a po nadobudnutí právoplatnosti je pre účastníkov a zákonom stanovené subjekty záväzný. Z hľadiska požiadavky materiálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia, výrok musí byť formulovaný určito, jasne, výstižne a zrozumiteľne. Z výroku rozhodnutia musí jednoznačne a nepochybne vyplývať uložená povinnosť. Ak súd do výroku rozsudku neuvedie konkrétny rozsah reálneho plnenia povinností vyplývajúcich z kúpnej zmluvy a výrok mieni formulovať s odkazom na jej obsah, požiadavku určitosti a materiálnej

vykonateľnosti súdneho rozhodnutia v takom prípade spĺňa výrok, ktorý odkazuje na konkrétnu povinnosť reálneho plnenia v obsahu pripojeného vyhotovenia kúpnej zmluvy, ktorá sa stáva súčasťou výroku rozsudku.

Napadnutým rozsudkom bola žalovanému uložená povinnosť dodať žalobcovi tovar s odkazom na dodatok č. 4 bod 4 zo dňa 1.5.2009 kúpnej zmluvy č. LM1/2009 z 9.1.2009, vyhotovenie ktorej nebolo pripojené k rozsudku. Ak listina, na ktorú výrok odkazuje nie je pripojená k rozhodnutiu, výrok rozhodnutia nespĺňa požiadavku určitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 155 ods. 1 O.s.p., a preto námietka dovolateľa je aj v tomto smere opodstatnená.

Vzhľadom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 2 a 3 O.s.p. zrušil rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa, ktoré má vady, pre ktoré sa zrušilo rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách konania pôvodného aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. novembra 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.